

Mykolo Kleopo Oginskio portretas. 1805–1806. Dail. Fransua Ksavjė Fabras. Drobė, aliejus, 113 x 85 Lietuvos dailės muziejus

MYKOLAS KLEOPAS OGINSKIS

Kunigaikštis. Gimė 1765 m. šeimos dvare Guzove (Lenkija), netoli Varšuvos. Jis – žinomas XVIII a. pab. – XIX a. pr. kompozitorius, valstybės veikėjas, diplomatas, kariškis, Lenkijos ambasadorius Hagoje, Kosciuškos sukilimo dalyvis. Kovojo prieš Jekaterinos II politiką po Žečpospolitos padalijimo, diplomatinėmis priemonėmis siekė Lietuvos-Lenkijos Didžiosios Kunigaikštystės atkūrimo.

M. K. Oginskis – muzikas mėgėjas. XIX a. pirmame dešimtmetyje jo fortepijoninės muzikos kūriniai buvo geriausiai perkami Europoje. Kūriniai labai melodingi, juos nesunku groti, tad juos skambinti galėdavo išmokti kiekvienas: pradedant nuo jaunų, muzikos besimokančių merginų ir baigiant profesionaliais muzikais, kurie M. K. Oginskio kūrinius dažnai peraranžuodavo, pritaikydavo kameriniams ansambliams ir dvarų orkestrams.

M. K. Oginskis laikomas fortepijoninių polonezų ir mazurkų, skirtų koncertams, o ne šokiams, pradininku. Vėliau šio pobūdžio muzikinius kūrinius išstobulino F. Šopenas.

Iš 24 mūsų laikus pasiekusių M. K. Oginskio polonezų plačiausiai žinomas ir labiausiai Lietuvoje, slavų žemėse mėgstamas „Atsisveikinimas su tėvyne“.

1826–1827 m. prancūzų kalba Paryžiuje išleisti M. K. Oginskio „Atsiminimai“ (4 tomai) 2006 m. Regionų kultūrinių iniciatyvų centro iniciatyva pradėti versti į lietuvių kalbą (vertėjas Virginijus Baranauskas). 2007–2010 m. „Atsiminimai“ (4 tomai) išleisti lietuvių kalba.

Ivo Zaluskis. Vyto Rutkausko nuotrauka

IVO ZALUSKIS

Pianistas, kompozitorius, rašytojas, Mykolo Kleopo Oginskio vyriausiosios dukters Amelijos ir Karolio Teofilio Zaluskio trečios kartos provaikaitis. Gimė 1939 m. Krokuvoje. 1946 m. kaip pabėgėlis atvyko gyventi į Didžiąją Britaniją. Mokėsi Benediktinų kolegijoje, Karališkojoje muzikos akademijoje, Šv. Marijos kolegijoje Tvichenhamene, netoli Londono. Ilgą laiką dėstė muziką. Nuolat domėjosi įvairia muzika, taip pat ir klasikinės, roko muzikos simbioze. Sukūrė keletą miuziklų jaunimui, roko operų, roko simfonijų, „Iškilingas mišias“ (*Missa Solemnis*) solistams, chorui, roko grupei ir orkestrui. 1960–1970 m. grojo Londono lenkų įsteigtoje roko grupėje. 1989 m. atsisakė dėstytojo darbo, vėl pradėjo sistemingai muzikuoti ir kartu su savo dabar jau velione žmona Pamela pasišventė muzikos tyrinėjimams.

Parašė 10 knygų apie muziką ir jos kūrėjus. Tarp jo knygų yra ir biografinių leidinių apie Mocartą, Šopeną, Listą, Černy.

1994–2007 m. I. Zaluskis koncertavo daugelyje Europos valstybių. Savo koncertinėms programoms jis dažniausiai parenka Oginskių dinastijos atstovų sukurtą muziką ir taip klausytojams pristato Mykolo Kleopo Oginskio ir jo palikuonių kūrybinį palikimą. Nuo 1996 m. leidžia kompaktinius diskus iš ciklo „Oginskių dinastijos muzika“. Ivo Zaluskio angliškai parašytas leidinys „Oginskių genas“ išverstas į rusų kalbą ir 2006 m. išleistas Minske (Baltarusija). 2007 m. Klaipėdoje knyga išleista lietuvių kalba.